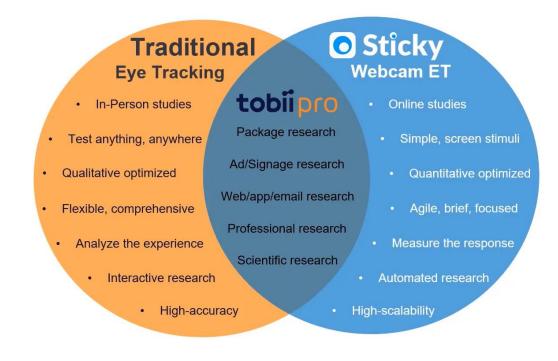
Sissejuhatus psühhofüsioloogia rakendustesse

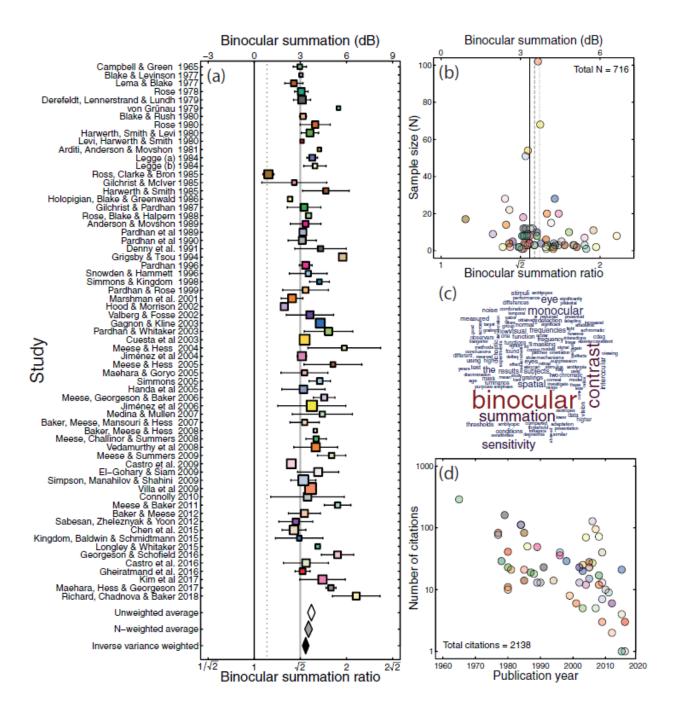
SILMALIIGUTUSED

Richard Naar

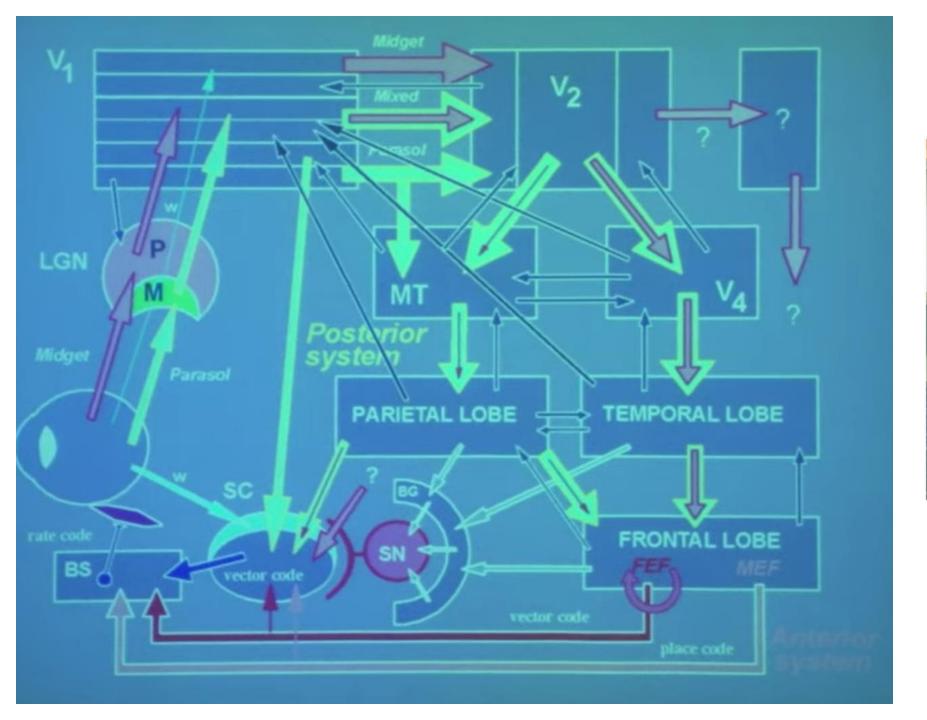

Kursuse arendamist toetas Haridus- ja noorteameti IT-akadeemia

See meta-analüüs demonstreerib, et nägemistundlikkus suureneb kahe silmaga vaatamisel enam kui varasemates töödes eeldatud. Varasemad tööd näitasid, et kahe silma tundlikkus oli keskeltläbi v2 ehk umbes 1.4 korda kõrgem kui ühe silmaga, kuid suure hulga varasemate tööde analüüs näitab, et see kordaja võib olla isegi pisut kõrgem (sõltuvalt metodoloogiast ja kasutatud parameetritest).

(Baker, Lygo, Meese & Georgeson, 2018)

Professor Peter H. Schiller

Lec 10: The neural control of visually guided eye movements 1

Mängude ja eksperimentide sarnasused ja erinevused

Varem ainult laboris kasutatud seadmeid kasutatakse üha enam mängudes või nende disainimisel. Samas on paljudes mängudes kasutatavad vahendid nii hea kvaliteedi ja täpsusega, et neid on võimalik kasutada ka teadustöös.

Soov saada parema ajalise resolutsiooniga objektiivsemat infot

Teinekord on psühholoogilised eksperimendid ise mängud:

Vangi dilemma (Jones et al. 1968; selle variatsioone saad näha ja katsetada <u>siin</u>)

Mõlemal juhul on abiks psüühika heast tundmisest

Mängude ja eksperimentide sarnasused ja erinevused

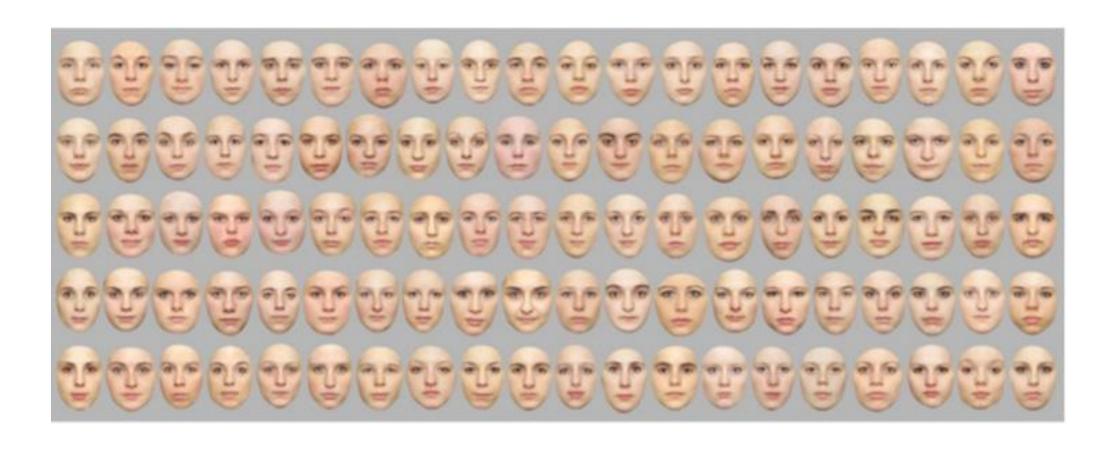
Mõlemad simuleerivad reaalsuse mingeid aspekte, kuid erinevatel eesmärkidel

Siiski on viimase kümne aasta jooksul ilmunud ka mänge, mille eesmärgiks on uute teadmiste saamine või varasemate korrastamine. Seda tüüpi mängudest räägib enda <u>ettekandes Seth Cooper</u>

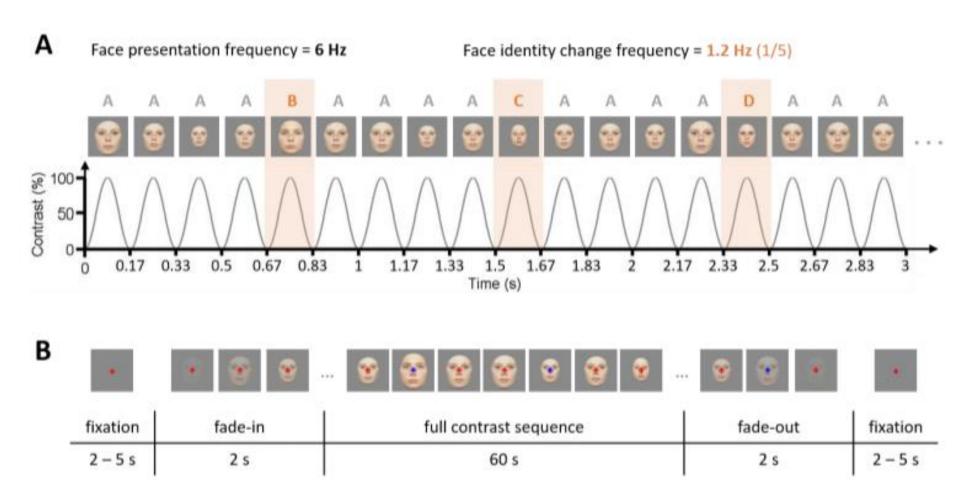
Eksperimentaatoritel on mänguloojatelt mõndagi õppida ja kasutajakogemus on kindlasti oluline tegur katsete planeerimise juures, siis eksperiment ei ole siiski üks meelelahutuse alaliike

Eksperimendi stiil on minimalistlikum, sest eksperimentaatorid näevad iga üleliigset detaili kui võimalikku sekkuvat muutujat

Kuidas kontrollida kontrollimatut?

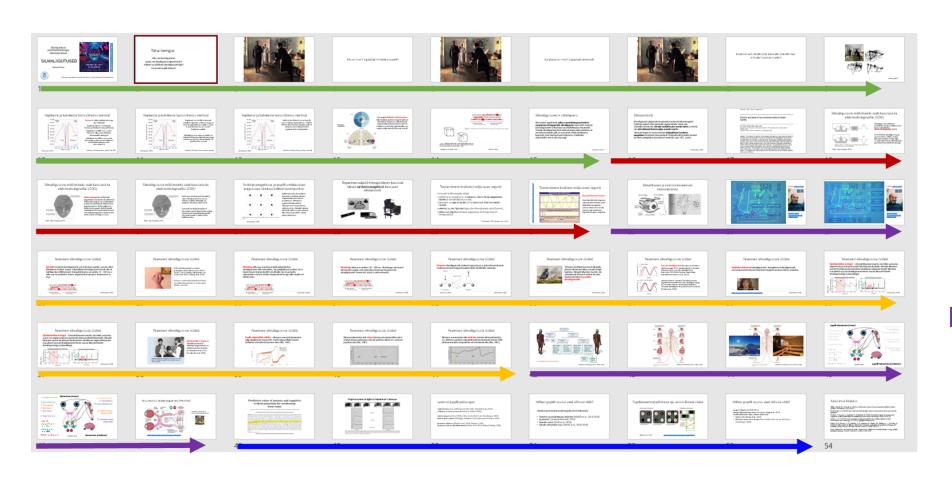

Kuidas kontrollida kontrollimatut?

(Rossion et al., 2020)

Eelmises loengus

Miks liigutame?

Kuidas mõõdame?

Kuidas liigutame?

Mis on liigutamise füsioloogia?

Mis paneb pupilli liikuma?

Kepikeste ja kolvikeste laotustihedus reetinal

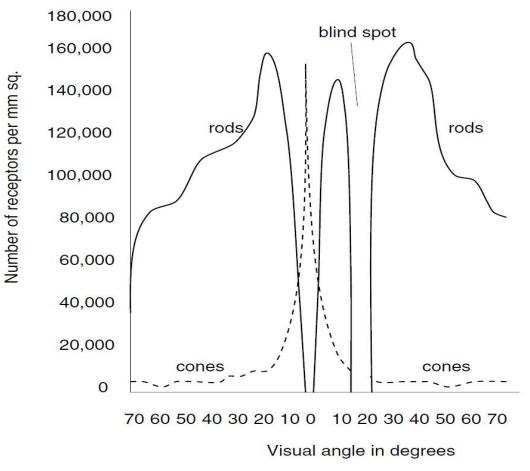
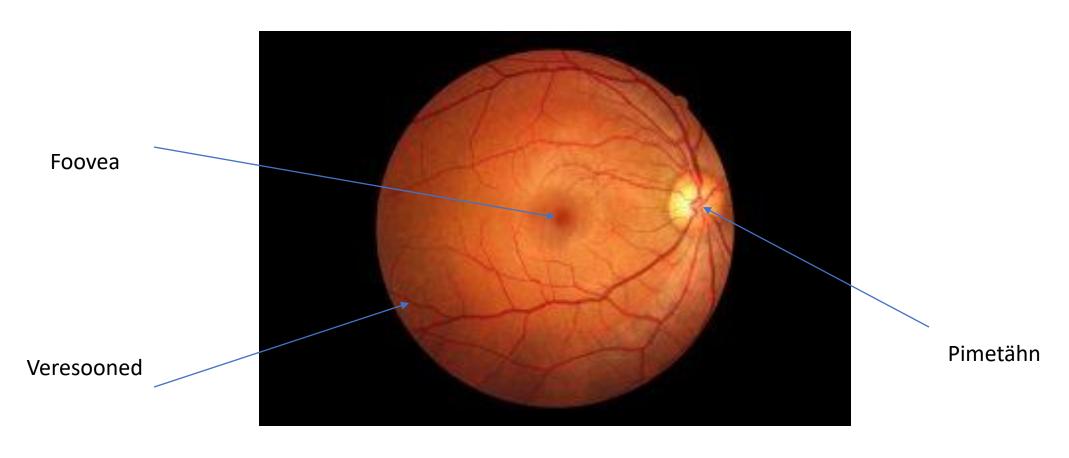
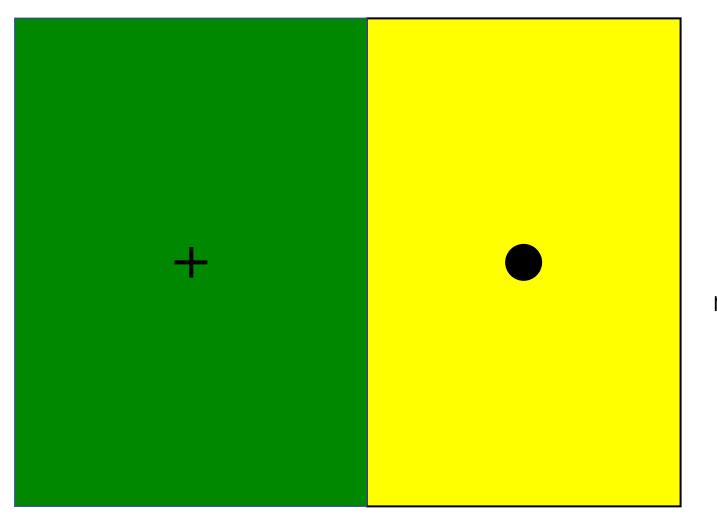

Fig. 3.3. Density distributions of rod and cone receptors across the retinal surface: rod/cone density. Adapted from Pirenne (1967); as cited in Haber and Hershenson (1973).

(Duchowski, 2007)

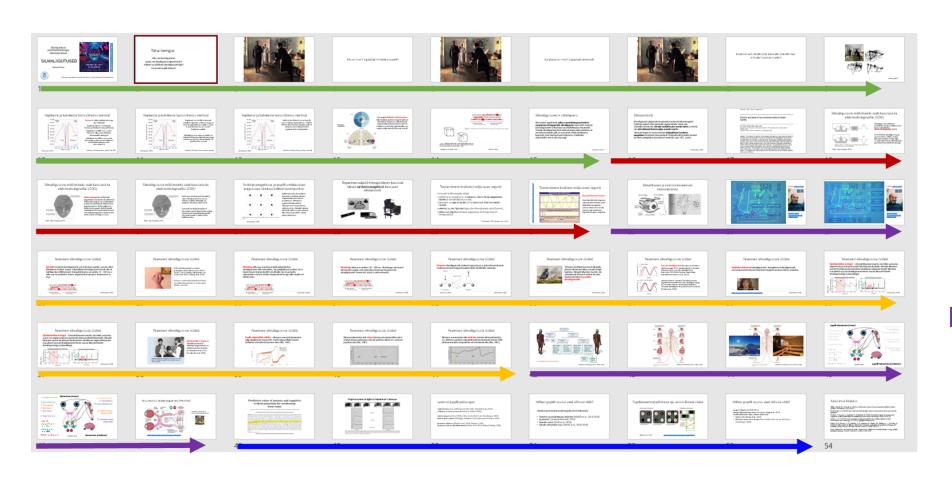
Reetina ehk võrkkesta verega varustamine toimub reetina ees ja seega peaks reetinale tekkima veresoonte varjud. Miks me neid varje siis ikkagi ei näe?

Kata vasak silm käega ja vaata teise silmaga joonisel paiknevat ristikest. Liigu aeglaselt ekraanile lähemale. Umbes 25 – 35 cm kaugusel peaksid nägema, et must ring haihtub. Selle koha peal asubki pimetähn ehk võrkkesta piirkond, kus puuduvad valgustundlikud rakud.

Eelmises loengus

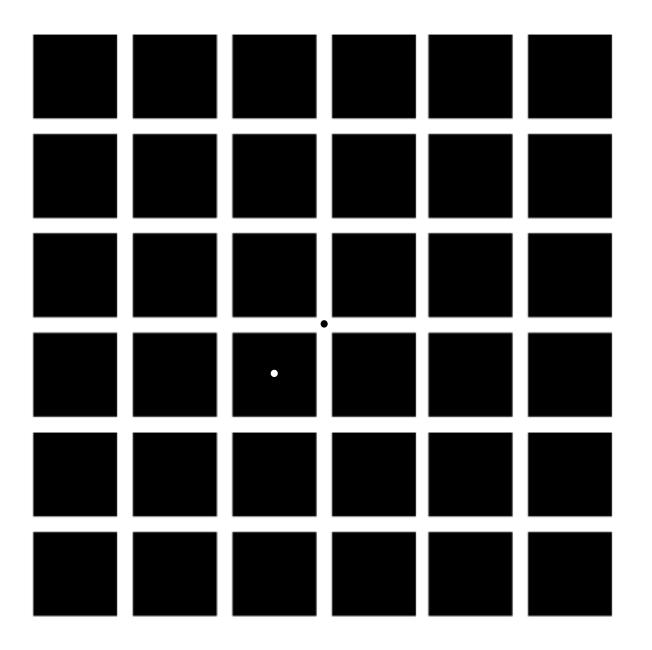
Miks liigutame?

Kuidas mõõdame?

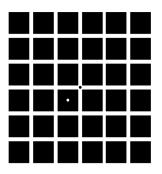
Kuidas liigutame?

Mis on liigutamise füsioloogia?

Mis paneb pupilli liikuma?

Esmalt jälgi hoolikalt musta täppi (~30s). Seejärel liigu pilguga kiiresti valgele täpile. Proovi taas hoida silmi nii staatiliselt kui võimalik. Vibreeriv järelkujun, mida näed ongi sinu silmade liikumine (Sekuler, & Blake, 1990).

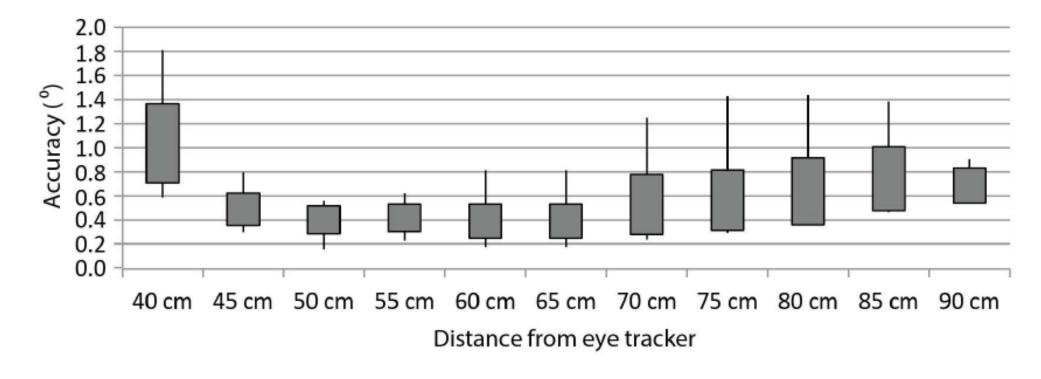

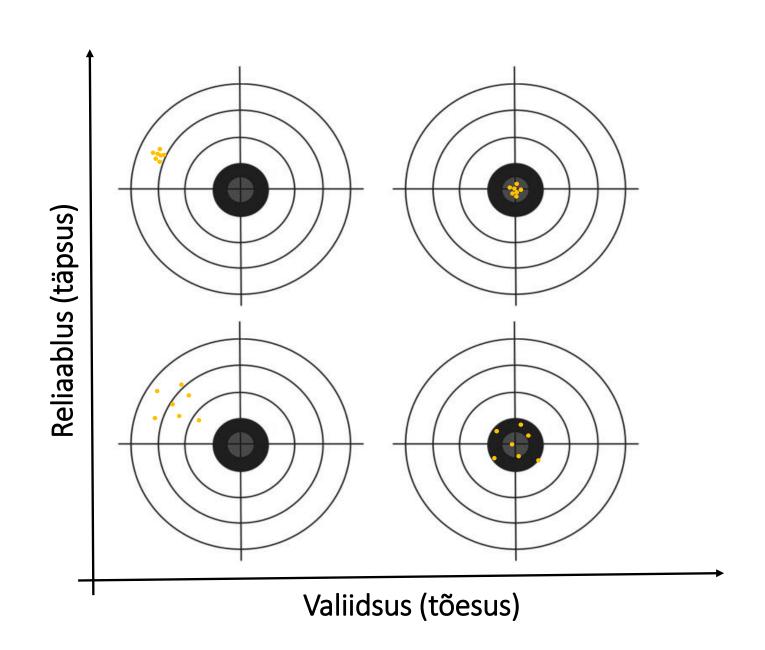
Demonstratsiooni idee seisneb selles, et mustri jälgimine väsitab reetina rakke. Pärast pilgu mustrilt eemale viimist läheb natuke aega, enne kui rakud saavutavad oma esialgse oleku. Väsinud silmarakud silma tagapõhjas liikuda ei saa ja seega saab nähtava järelefekti asukoht sõltuda ainult silmade liikumisest.

Table A.2 Gaze Precision

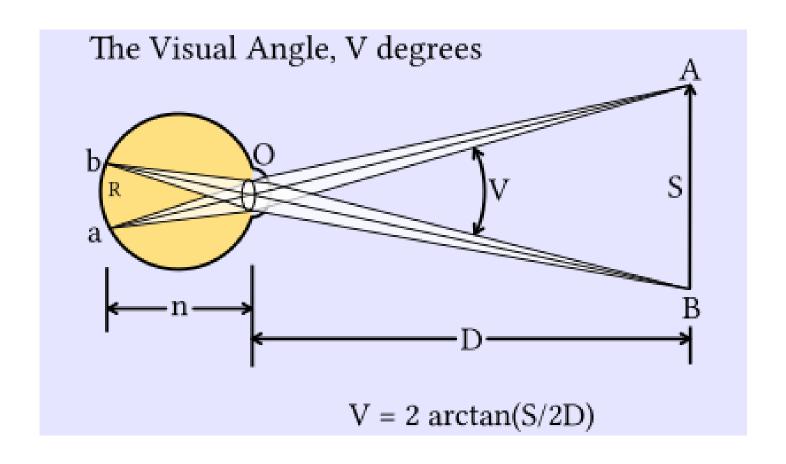
Gaze precision at ideal conditions	Tobii X2-60 Eye Tracker Compact Edition	
	Binocular	Monocular
Artificial Eye	NA	NA
Human Eye	0.34	0.45

Accuracy at varying distances — X2–60 Compact Edition

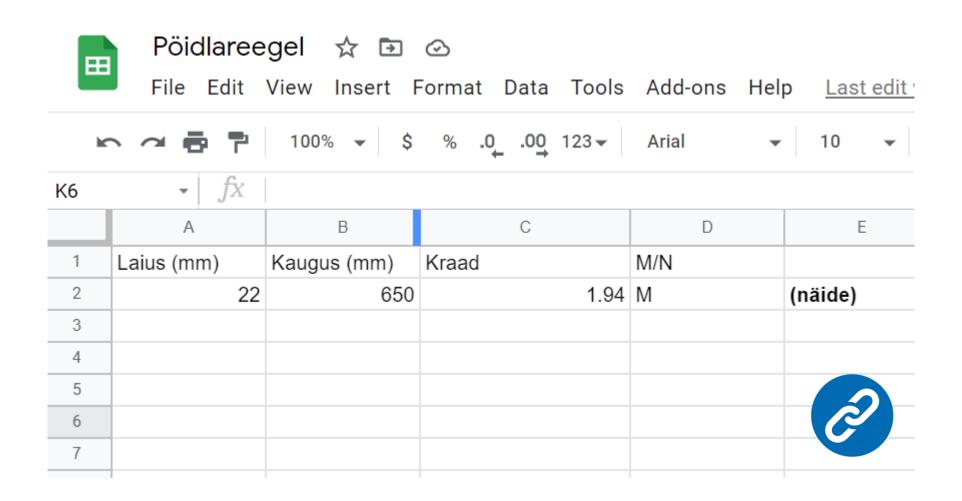

Visuaalsete stiimulite suurusi ja reetina omadusi kirjeldatakse nägemispsühholoogias enamasti nurgakraadides, mis saadakse järgmiselt:

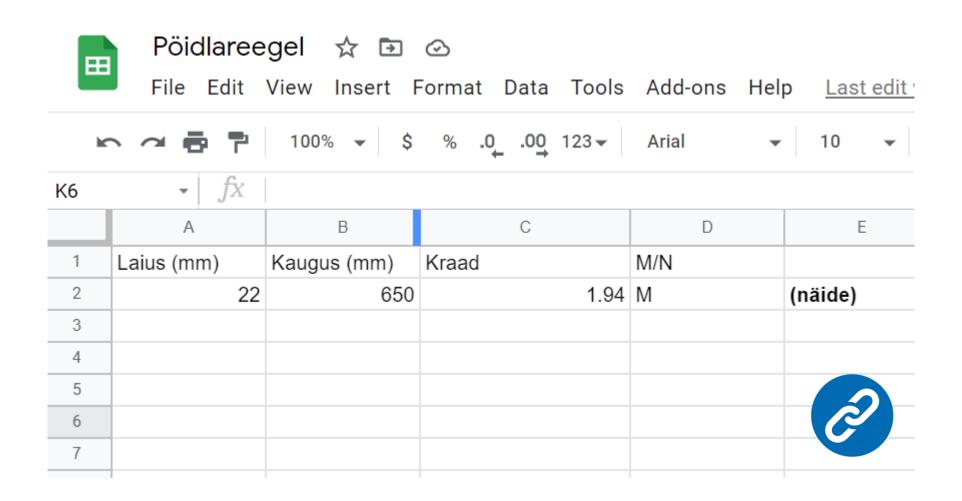

S on stiimuli suurus ja D on kaugus stiimulist silmani

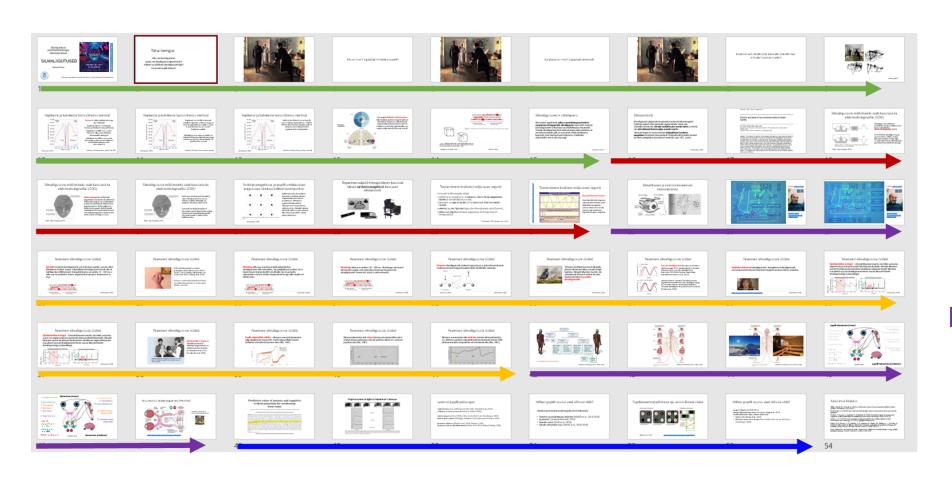
Tihti raporteeritakse, et kuvari kaugus katseisikust oli 57 cm. Miks selles kauguses nii erilist võiks olla?

Ülesanne 1. Leia järgnevate küljepikkustega objektide pikkused nägemisnurga kraadides (1, 3, 5 cm) eeldusel, et objekt paikneb 57 cm kaugusel silmast.

Eelmises loengus

Miks liigutame?

Kuidas mõõdame?

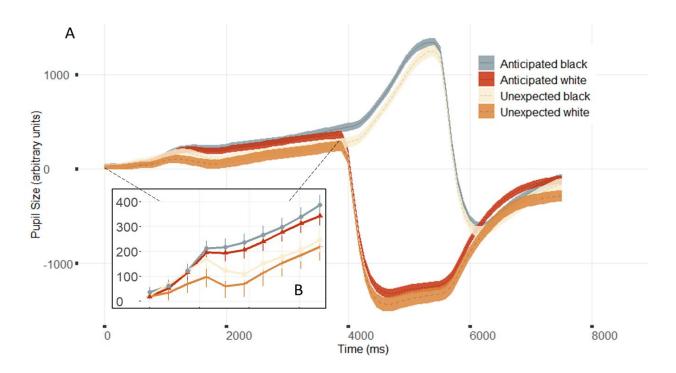
Kuidas liigutame?

Mis on liigutamise füsioloogia?

Mis paneb pupilli liikuma?

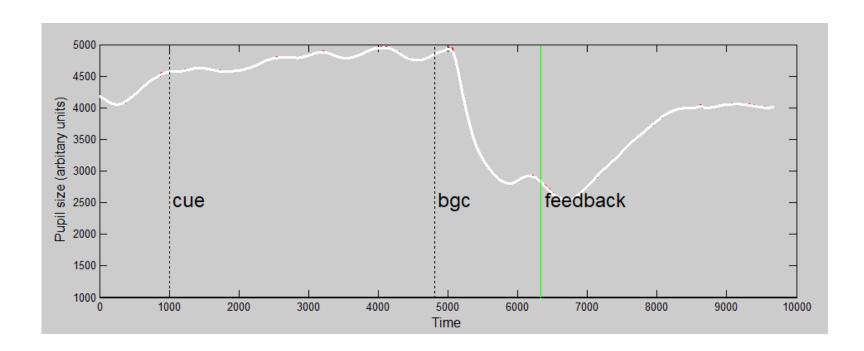
Peamised silmaliigutuste tüübid

Pupilli valgusrefleks – silmaava suuruse kohanemine valgustingimuste muutusele. Pupilli valgusrefleks kaitseb võrkkesta võimaliku kahjustuse eest (Ellis, 1981)

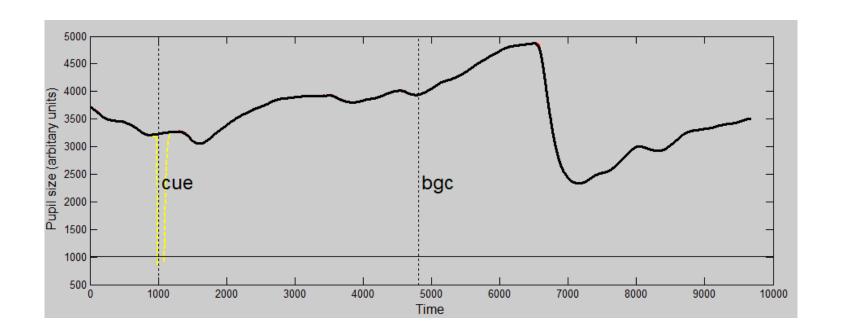
Peamised silmaliigutuste tüübid

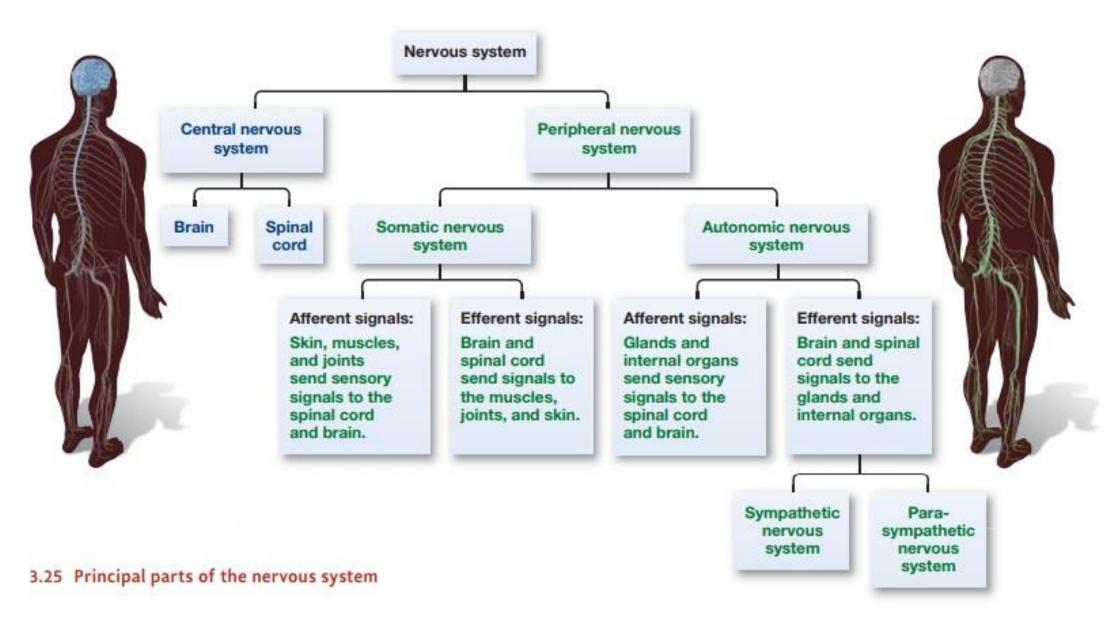
Silmaavaahenemine ehk mioos toimub parasümpaatilise närvi juhitud silmaavaahendaja sõõrjalt paikneva lihase (*m. sphincter pupillae*) abil (Ellis, 1981).

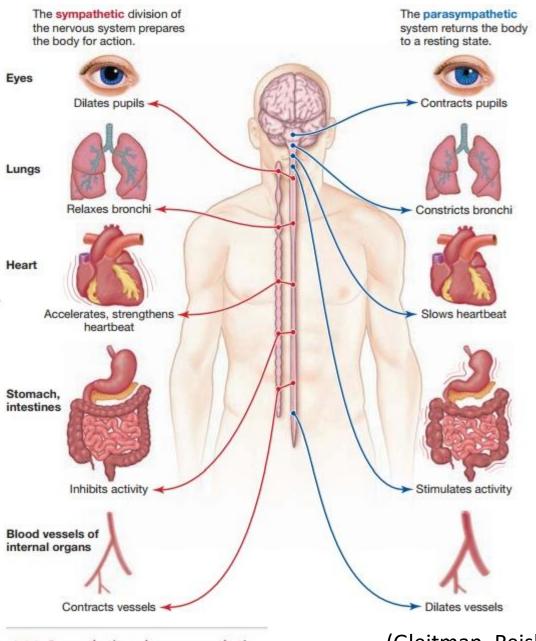
Peamised silmaliigutuste tüübid

Silmaava suurenemine ehk müdriaas toimub silmaavalaiendaja (*m. dilatator pupillae*) radiaalselt paiknevate lihaste toimel. Selle juhtimine kuulub sümpaatilise närvisüsteemi alla (Ellis, 1981).

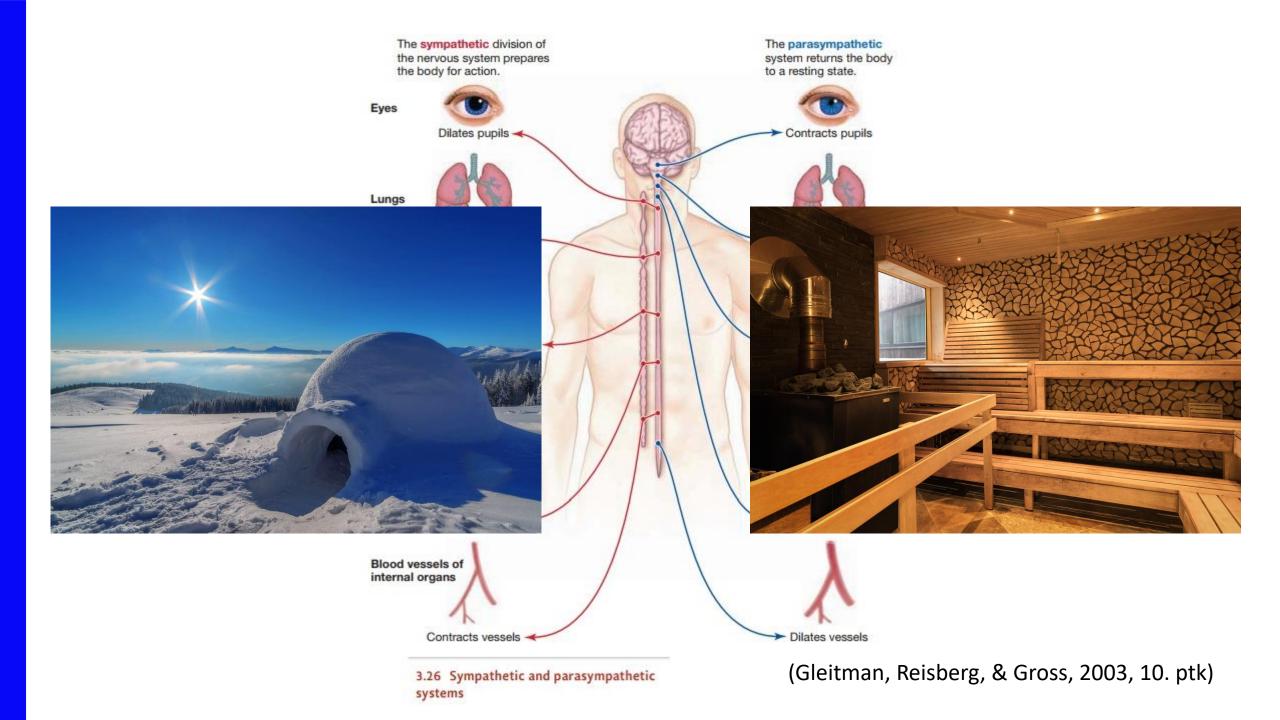

(Gleitman, Reisberg, & Gross, 2003, 3. ptk)

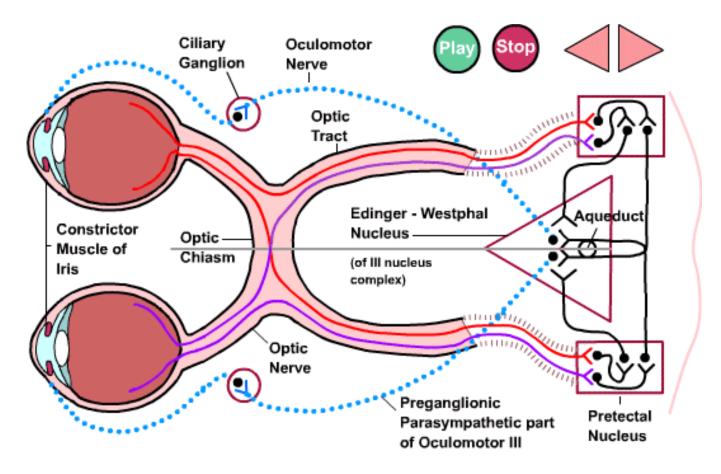

3.26 Sympathetic and parasympathetic systems

(Gleitman, Reisberg, & Gross, 2003, 3. ptk)

Mis juhtub kui näidata valgust vaid ühte silma?

Leonard E. White, Ph.D. Duke'i Ülikooli kaasprofessor

https://www.coursera.org/learn/medical-neuroscience

Predictive value of sensory and cognitive evoked potentials for awakening from coma

Catherine Fischer, MD; Jacques Luauté, MD; Patrice Adeleine, PhD; and Dominique Morlet, PhD

Abstract—Objectives: To determine the prognostic role of late auditory (N100) and cognitive evoked potentials (MMN) for awakening in a cohort of comatose patients categorized by etiology. Methods: The authors prospectively studied a series of 346 comatose patients. Coma was caused by stroke (n = 125), trauma (n = 96), anoxia (n = 64), complications of neurosurgery (n = 54), and encephalitis (n = 7). Patients were followed for 12 months and classified as awake or unawake. Univariate and multivariate analyses were performed using regression logistic and Cox models. Results: Pupillary light reflex, N100, middle-latency auditory evoked potentials, age, and etiology were the most discriminating factors for awakening. Statistical analysis showed that pupillary reflex was the strongest prognostic variable for awakening (estimated probability 79.7%). The estimated probability of awakening rose to 87% when N100 was present and to 89.9% when middle-latency evoked potentials (MLAEPs) were present. It was 13.7% when pupillary reflex was absent in anoxic patients. When MMN was present, 88.6% of patients awakened. No patient in whom MMN was present became permanently vegetative. Conclusion: Pupillary reflex is the strongest prognostic variable, followed by N100 and MLAEPs allowing a reliable model for awakening. The presence of MMN is a predictor of awakening and precludes comatose patients from moving to a permanent vegetative state. Evaluation of primary sensory cortex and higher-order processes by middle-latency-, late, and cognitive evoked potentials should be performed in the prognosis for awakening in comatose patients.

NEUROLOGY 2004;63:669-673

Pupil reaction to light in Alzheimer's disease

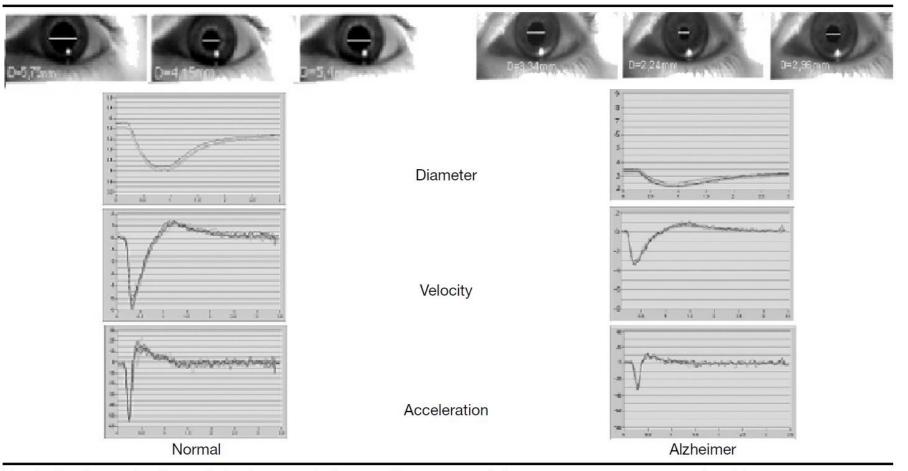

Fig. 2 - Pupil size after 2-min dark adaptation before pupil's reaction to light, maximum constriction and re-dilatation as response to light stimulus. Note the difference in baseline pupil diameter (D1), maximum constriction velocity (VCmax), maximum constriction acceleration (ACmax) in both normal subjects and AD patients.

Tooniline, faasiline ja spontaanne aktiivsus

Pikaajalisemaid muutuseid füsioloogilises signaalis kutsutakse tooniliseks aktiivsuseks. Valdav osa töid kasutab toonilist aktiivsust eksperimentaalsest manipulatsioonist (nt stiimuli ilmumisest) tingitud reaktsiooni arvutamisel baastasemena. Siiski võib tooniline aktiivsus pakkuda iseseisvalt huvitavat infot näiteks katseisikute individuaalsete erinevuste kohta.

Tooniline, faasiline ja spontaanne aktiivsus

Faasilise aktiivsuse all peetakse silmas vahetut reaktsiooni kindlale stiimulile (näiteks helile, pildile vms) ehk see on nö sündmusest tingitud reaktsioon. Faasiline aktiivsus võib mõjutada vastuse amplituudi (kasvatades/kahandades seda), muuta selle sagedust või latentsi. Faasilise aktiivsuse eristamine toonilisest (nö tausta aktiivsusest) ei ole alati triviaalne ülesanne ja nõuab kasutatava mõõdiku head tundmist.

Faasiline, tooniline ja spontaanne aktiivsus

Füsioloogiline reaktsioon stiimulile, mis ei ole uurija kontrolli all või mida me ei suuda tuvastada on spontaanne aktiivsus. Spontaanne reaktsioon võib olla äravahetamiseni sarnane eksperimentaalse manipulatsiooni poolt esile kutsutud reaktsiooniga. Kui eksperiment on hoolikalt üles ehitatud ja katseisikud on koostöövalmis, siis peaks spontaanne aktiivsus andmetest välja taanduma, sest ta on oma olemuselt juhuslik ja ei sõltu katse manipulatsioonist.

Levinud pupilli paisutajad

Afekt (Bradley et al., 2008; Hess & Polt, 1960; Wenzlaff et al., 2016) Afektiivse sündmuse ootus (Reinhard & Lachnit, 2002)

Vaimne pingutus (Hess & Polt, 1964, van der Wel & van Steenbergen, 2018) Mälust ammutamine (Goldinger & Papesh, 2012; Kahneman & Beatty, 1966)

Motoorne aktiivsus (Hayashi et al., 2010; Simpson, 1969) Motoorse vastuse ettevalmistamine (Adam et al., 2014; Richer & Beatty, 1985)

Millest pupilli suurus veel sõltuda võib?

Heledusrepresentatsioonide kognitiivsest töötlemisest

```
Sisemise ruumitähelepanu keskmest (Binda et al., 2013; Mathôt et al., 2013; Naber et al., 2013)
```

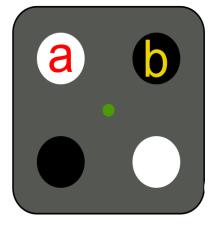
Kujutlusest (Laeng & Sulutvedt, 2014)

Töömälu sisust (Hustá et al., 2018)

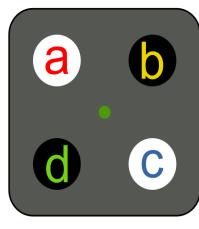
Sõnade semantiline sisu (Mathôt et al., 2016; 2019)

Pupillomeetrial põhineva aju-arvuti liidese näide

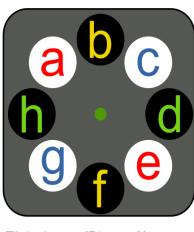
a) Example configurations

Two items (Phase 1)

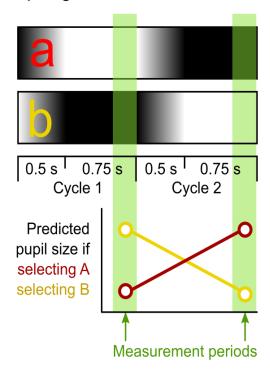

Four items (Phase 2)

Eight items (Phase 3)

b) Brightness alternations

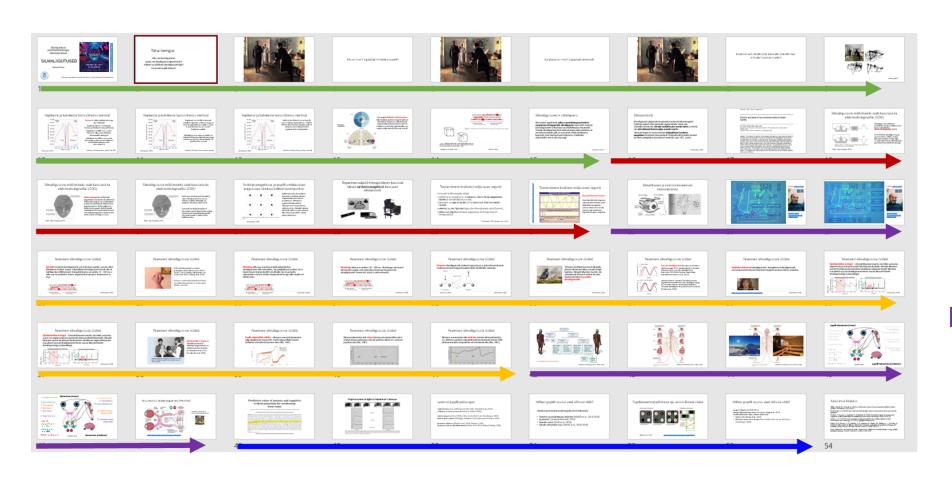
Millest pupilli suurus veel sõltuda võib?

Silmade liigutamisega seotud muutused (Gagl et al., 2011) Pupilli kahanemine ajas (mitmed põhjused):

- Väsimus (Kuchinsky et al., 2016)
- Ülesande raskus muutub ajas (Hess & Polt, 1964, van der Wel & van Steenbergen, 2018)

Vergence liigutused (Feil, 2017)

Eelmises loengus

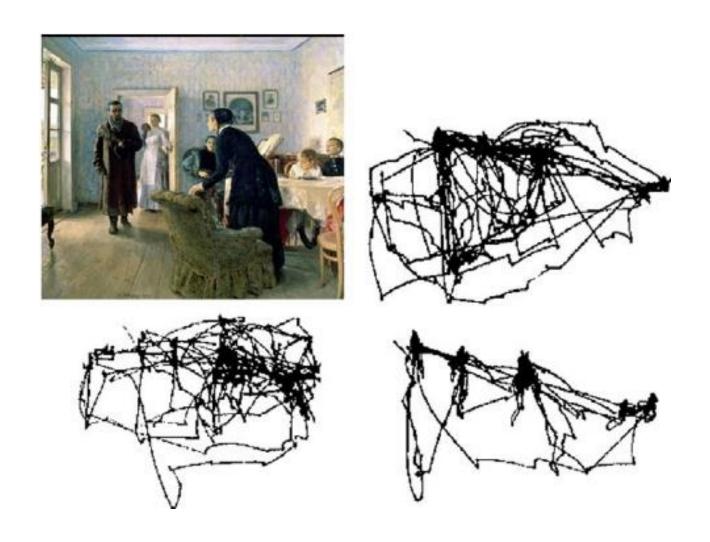
Miks liigutame?

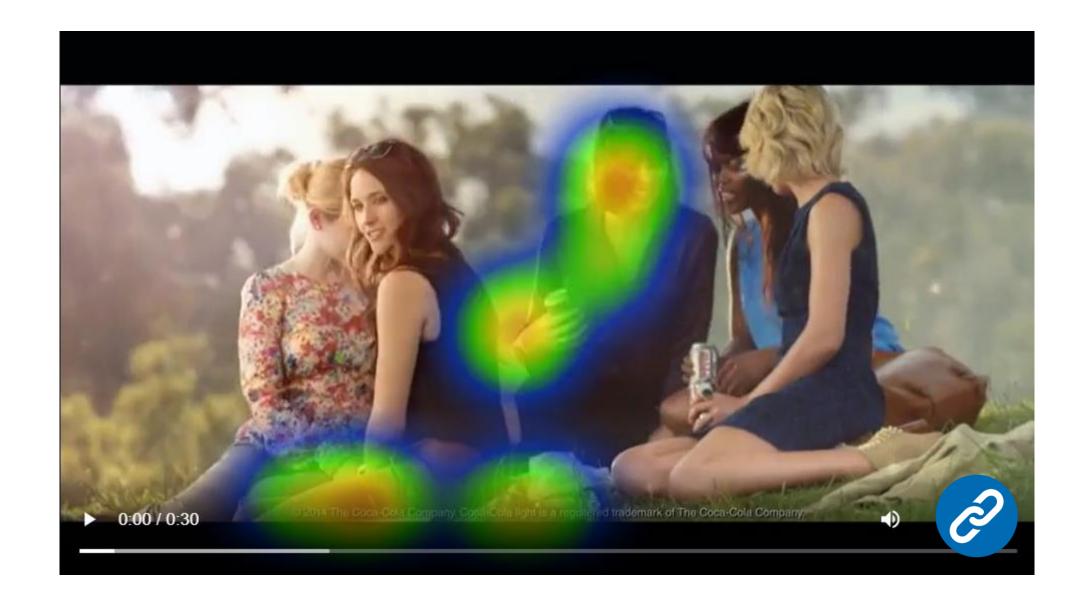
Kuidas mõõdame?

Kuidas liigutame?

Mis on liigutamise füsioloogia?

Mis paneb pupilli liikuma?

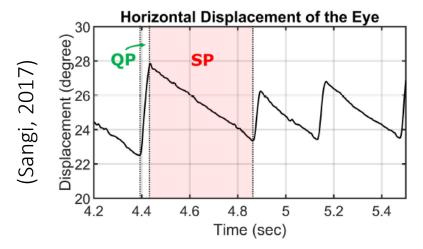

Optokineetiline nüstagm

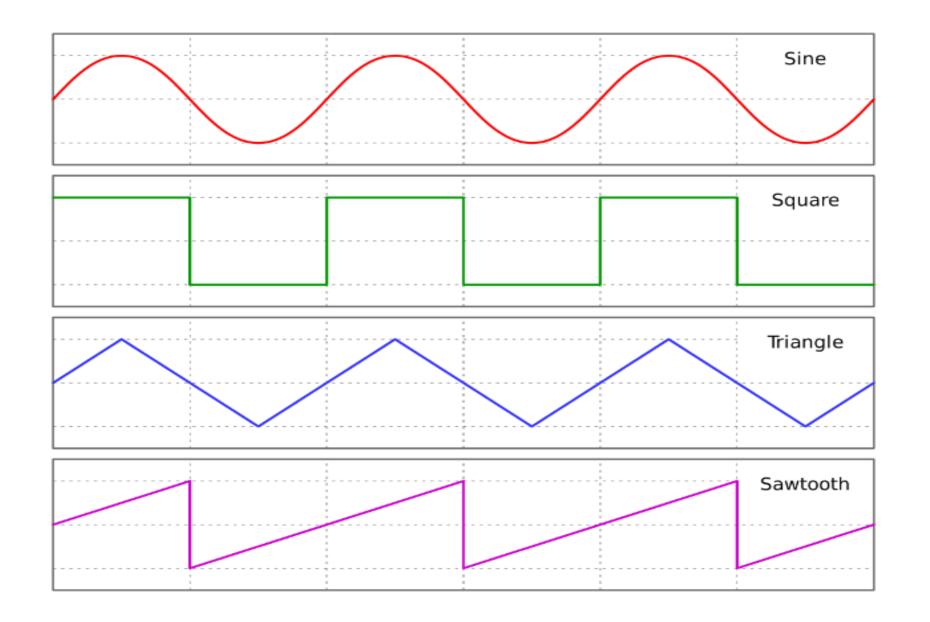
Seda silmade liikumise mustrit kirjeldavad kordamööda vahelduvad aeglased sujuvad silmaliigutused teises suunas tehtavate kiirete silmaliigutustega (sakaadidega)

Visuaalsete stiimulite baasparameetrid: orientatsioon ja ruumiline laotustihedus

Monitoride seadistamine

Monitori pikslitiheduse väljaselgitamine

Arvuti monitori resolutsiooni väljaselgitamiseks mine enda operatsioonisüsteemi monitori seadetesse, kus saadki kontrollida, millist resolutsiooni monitor hetkel kasutab.

- Windowsi arvutil: tee töölaual (*Desktop*) parem hiireklõps:
 Display settings > Display resolution (nt 1920 x 1080)

Ülesanne 2. Loo uus monitori seadete fail ja anna sellele nimeks OKN (Optokineetiline nüstagm) ja muuda selle järgmisi parameetreid:

- a) ekraani kaugus katseisikust sentimeetrites: 57
- b) ekraani suurus pikslites: 1920 x 1080
- c) ekraani laius sentimeetrites: 29.8

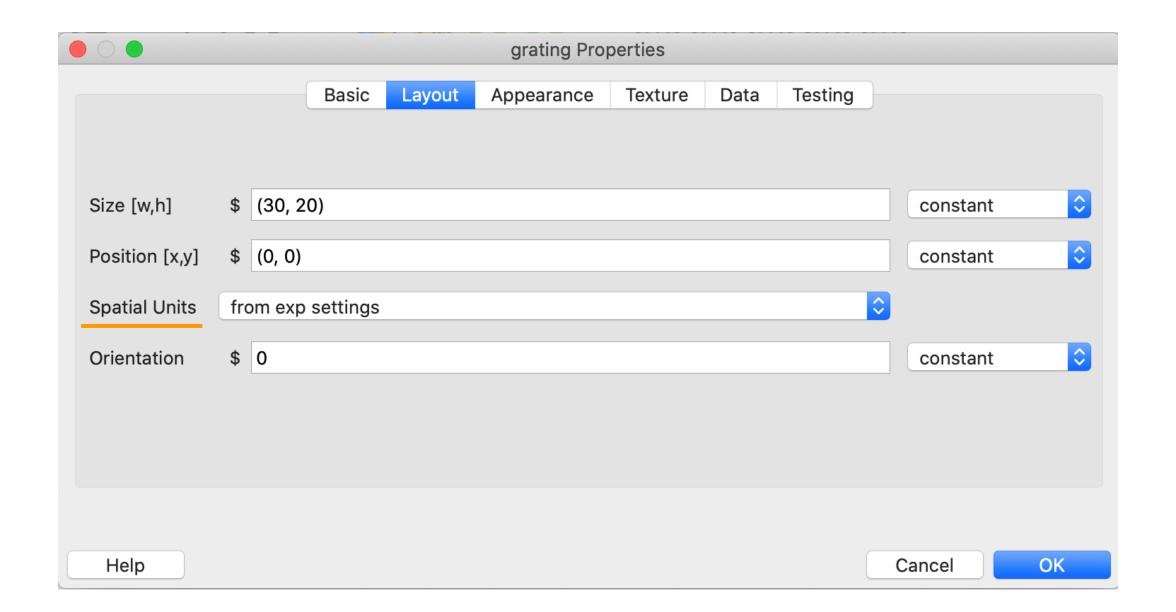
Need on ühele sülearvutile vastavad näiteparameetrid, mida **tuleks** vastavalt katses kasutatavatele seadmetele ja mõõtmistingimustele **kohandada**.

Ülesanne 3. Muuda eksperimendi seadeid selliselt, et PsychoPy kasutaks stiimulite esitamisel eelmises ülesandes loodud monitori seadeid (OKN).

Eksperimendi seadete muutmiseks vajutame mutriga ikoonil ja avame ekraani seadete saki (*Screen*), milles kirjutame esimesse lahtrisse (Monitor) eelmises ülesandes salvestatud monitori seadete nime.

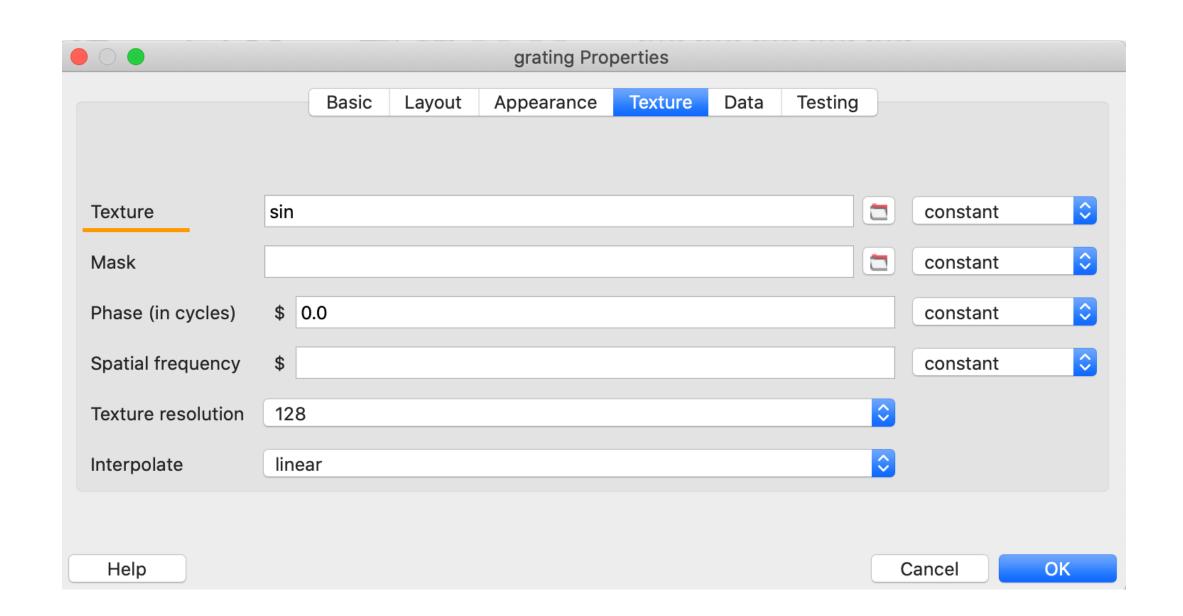
Ülesanne 4. Vali komponentide menüüst võre stiimul (*Grating*), lisa see *trial* rutiinielemendi koosseisu ja muuda selle *Basic* saki alla olevaid parameetreid:

- a) sea algushetkeks rutiinielemendi algus ehk 0 ja jäta kestuse lahter tühjaks (sellega kindlustame, et komponent jääb ekraanile kuni rutiinielemendi lõpuni)
- b) laiuseks 15 ja kõrguseks 10 nägemisnurga kraadi
- c) sea kasutatavateks suurusühikuteks kraadid.

Ülesanne 4.1. Muuda võrekomponendi *Advanced* saki all järgmisi parameetreid:

- a) kirjuta tekstuuri ribade ülemineku lahtrisse sqr (square)
- b) sea faas igal ekraani värskendusel muutuma sammuga t*2
- c) sea ruumiliseks sageduseks 0.25 kraadi

Kuldvillak: silmaliigutused

Miks liigutame?	Silmaandurid	Kuidas liigutame?	Füsiloogia	Pupillireaktsioon
100	100	100	100	100
200	200	200	200	200
300	300	300	300	300
400	400	400	400	400

Kasutatud kirjandus (esinemise järjekorras)

Ellis, C. J. (1981). The pupillary light reflex in normal subjects. British Journal of Ophthalmology, 65(11), 754-759.

Gleitman, H., Reisberg, D., & Gross, J. (2014). Psühholoogia. Hermes.

Fischer, C., Luauté, J., Adeleine, P., & Morlet, D. (2004). Predictive value of sensory and cognitive evoked potentials for awakening from coma. Neurology, 63(4), 669-673.

Fotiou, D. F., Brozou, C. G., Haidich, A. B., Tsiptsios, D., Nakou, M., Kabitsi, A., ... & Fotiou, F. (2007). Pupil reaction to light in Alzheimer's disease: evaluation of pupil size changes and mobility. Aging clinical and experimental research, 19(5), 364-371.

Stern, R. M., Ray, W. J., & Quigley, K. S. (2001). Psychophysiological recording. Oxford University Press, USA.

Bradley, M. M., Miccoli, L., Escrig, M. A., & Lang, P. J. (2008). The pupil as a measure of emotional arousal and autonomic activation. Psychophysiology, 45(4), 602–607. https://doi.org/10.1111/j.1469-8986.2008.00654.x

Hess, E. H., & Polt, J. M. (1960). Pupil size as related to interest value of visual stimuli. Science, 132(3423), 349-350.

Wenzlaff, F., Briken, P., & Dekker, A. (2016). Video-Based Eye Tracking in Sex Research: A Systematic Literature Review. The Journal of Sex Research, 53(8), 1008–1019.

Hess, Eckhard H., and James M. Polt. "Pupil size in relation to mental activity during simple problem-solving." Science 143.3611 (1964): 1190-1192.

van der Wel, P., & van Steenbergen, H. (2018). Pupil dilation as an index of effort in cognitive control tasks: A review. Psychonomic Bulletin & Review, 25(6), 2005–2015. https://doi.org/10.3758/s13423-018-1432-y

Goldinger, S. D., & Papesh, M. H. (2012). Pupil Dilation Reflects the Creation and Retrieval of Memories. Current Directions in Psychological Science, 21(2), 90–95. https://doi.org/10.1177/0963721412436811

Kahneman, D., & Beatty, J. (1966). Pupil diameter and load on memory. Science, 154(3756), 1583-1585.

Hayashi, N., Someya, N., & Fukuba, Y. (2010). Effect of Intensity of Dynamic Exercise on Pupil Diameter in Humans. Journal of PHYSIOLOGICAL ANTHROPOLOGY, 29(3), 119–122. https://doi.org/10.2114/jpa2.29.119

Simpson, H. M. (1969). Effects of a task-relevant response on pupil size. Psychophysiology, 6(2), 115-121.

Adam, J. J., Bovend'Eerdt, T. J. H., Smulders, F. T. Y., & Van Gerven, P. W. M. (2014). Strategic flexibility in response preparation: Effects of cue validity on reaction time and pupil dilation. Journal of Cognitive Psychology, 26(2), 166–177.

Richer, F., & Beatty, J. (1985). Pupillary dilations in movement preparation and execution. Psychophysiology, 22(2), 204-207.

